

Ovih potonjih deset godina „Fizičke kulture“

Časopis „FIZIČKA KULTURA“ broji svoje godine i u njima slaže svoje sveske u k o n t i n u i t e t u, evo, već skoro četiri decenije.

Čini to „FIZIČKA KULTURA“ u plimi i oseci svojih stručnih doprinosa, u moćnim zamasima ili slabašnim dometima svojih članaka, tema i autora; čini to u svojim planovima, željama i pokušajima ka višim profesionalnim i društvenim reperima ili u rutinskom „izdavanju broja“. Sve se to „FIZIČKOJ KULTURI“ događalo dok istrajava u poslu kojem tradicija i oficijelna kulturna politika nisu bile baš naklonjene. Trudi se „FIZIČKA KULTURA“, uprkos tome, da promišljanjem izvesnih polaznih pretpostavki fizičke kulture i poimanjem njenih zakonitosti i značenja pripomogne njihovo situiranje u konkretne didaktičke postupke ili ugrađivanje u opštije pedagoške, sociološke, ideološke i etičke celine i sisteme. Htela bi nam „FIZIČKA KULTURA“ pomoći da proniknemo u onaj segment relacije „Čovek – fizička aktivnost“, koji bi From nazvao „potreba za teorijskim okvirom orijentacije“.

U toj već poobimnoj „biblioteci“, koju svojim sveskama sve ovo vreme ispunjavaše časopis „FIZIČKA KULTURA“, deo koji obuhvata period od 1974. godine do danas razlikuje se od prethodnih makar u sledećem: novi je izdavač: Republička zajednica fizičke kulture SR Srbije, a i ličnosti koje se (u impresumu i de facto) smatraju društveno (Savet) ili stručno (Redakcija) odgovornim za ono što se i kako se u Časopisu objavi činile su jedan novi tim.

Sve ovo međuvreme taj tim je u skoro nepromenjenom sastavu, kolektivno i kolegijalno – predvođen jednim odgovornim urednikom koji je ispoljio i kompetentnost i pregor, a kome ostali iz Redakcije nisu uskraćivali podršku – ulagao znatne napore da održi u naponu i pokretu jedan specifičan i složen sistem koji je, na određen diferencirani način, obuhvatao i Republičku zajednicu za fizičku kulturu (delegatsku bazu, organe skupštine i stručne službe) i grafičke radne organizacije, i radne organizacije u fizičkoj kulturi (zavode i fakultete), i strukovna udruženja i društvene organizacije za fizičku kulturu i, naravno, brojni i heterogeni sastav autora, istraživača i stručnih radnika – autora priloga za objavljivanje. Sve je to u ovom periodu bio časopis FIZIČKA KULTURA“. I samo kao takav, kao složen sistem, kao sistem jedinstva u pluralitetu interesa i doprinosa ovovrsni stručni časopis i može (valjano) da vrši svoju funkciju.

A trudila nam se ta CELINA ČASOPISA „FIZIČKA KULTURA“ da bude primerena slovu i duhu Odluke RZFK od 15. aprila 1974. godine prema kojoj ovo glasilo beše zaduženo „da stručno i naučno prati razvoj fizičke kulture u svim njenim domenima, a posebno u fizičkom vaspitanju, sportu i rekreaciji; da usklađuje i usmerava tokove razvoja fizičke kulture u skladu sa razvojem našeg samoupravnog socijalističkog društva; da rukovodećim, nastavnim i drugim stručnim, profesionalnim i amaterskim kadrovima ukazuje na savremena saznanja u oblasti fizičke kulture i pomogne im u njihovom profesionalnom i društvenom angažovanju“.

Svojom programskom orijentacijom i, naročito, strukturom objavljene građe, Časopis je pokušao da učini jedan nov korak: obeležavajući, ali i obavezujući. U tom smislu, pored tri već tradicionalne rubrike u časopisima ovog tipa, pokrenute su nove rubrike. Aktuelni događaji su naznačavani kroz UVODNIK, dalekosežniji problemi i sistemska rešenja elaborirana su kroz FIZIČKA KULTURA I DRUŠTVO, dok su u rubrici NAUČNI RAD objavljivani ambiciozniji projekti u istraživanju problema fizičke kulture koji su sprovedeni rigoroznijom metodološkom aparaturom. Časopis je nastojao da kroz rubriku IZ PRAKSE ZA PRAKSU emituje najneposrednija stručna iskustva i instrukcije, dok je DISKUSIJA ovapoločavala želju Redakcije da časopis bude demokratska tribina, otvoren i za „suprotna mišljenja sa istim dobrim namerama“. Poseban napor je ulagan da se kroz INDOK-RUBRIKU korisnicima Časopisa daju novi „koncentrični krugovi struke“ (domaći i inostrani) ili da se postojeći prezentuju u savremenom kondenzovanom informatičkom obliku.